

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ ศรีลังกา ตอนที่ ๕ (จบ)
วัดสำคัญ ๆ ในกรุงโคลอมโบ

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ ศรีลังกา ตอนที่ ๕ (จบ) วัดสำคัญๆ ในกรุงโคลอมโบ

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

วันนี้ คณะของเราเดินทางจากโรงแรม แกรนด์ เมืองนิววารา เอลิยา ในตอนเช้า มุ่งหน้าสู่กรุงโคลอมโบ พักค้างคืนที่โรงแรมชินนาม่อนเลคหนึ่งคืน แล้วขึ้นเครื่องกลับ สุวรรณภูมิในคืนวันถัดไป ก่อนออกเดินทาง ได้กราบขอความกรุณาท่านอาจารย์บันทึก ภาพเดี่ยวและภาพหมู่ไว้เป็นที่ระลึกด้วยครับ

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่โรงแรมแกรนด์ เมืองนูวารา เอลิยา นั้นนอกจากจะได้เห็นความสวยงามของสถานที่ สัมผัสความหนาวเย็นชื่นใจ ได้ลิ้มรสอาหารอร่อยหลากหลาย รวมทั้งรสชาติของชาชั้นดีชนิดต่างๆ ได้กลิ่นหอมของดอกไม้ และกลิ่นอายความสดชื่นของบรรยากาศโดยรอบ แล้ว ที่สำคัญที่สุด คือการได้ฟังการสนทนาธรรม เป็นการสะสมความเข้าใจในธรรมะเพิ่มขึ้น อันเป็นสาระของกาลครั้งนี้ ที่มีคุณค่าและความหมายสำหรับทุกคน

เราเดินทางถึงชานเมืองโคลอมโบในเวลาเย็น และได้แวะชมวัดเกลานียา หรือที่คนไทยเรียก วัดกัลยาณี ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากกรุงโคลอมโบประมาณเจ็ดไมล์ ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำเกลานี

เชื่อกันว่า บริเวณที่เป็นที่ตั้งของ
วัดนี้ พระพุทธองค์เคยเสด็จมาในสมัย
พุทธกาล ภายในวิหาร มีภาพเขียนแสดง
เรื่องราวต่างๆ ทางพระพุทธศาสนา
มากมาย เช่น

ภาพพระนางเหมालาที่ซ่อนพระเชี้ยว
แก้วไว้ในมวยผม ปลอมตัวเป็น
พราหมณ์เดินทางมาศรีลังกาพร้อมกับ
เจ้าชายทนต์กุมารพระสวามี

ท่านที่สนใจประวัติพระเชี้ยวแก้ว
เชิญคลิกอ่านเพิ่มเติมที่นี่ครับ

[ประวัติความเจริญทาง](#)

[พระพุทธศาสนาของศรีลังกา ตอนจบ](#)

[\[พระเชี้ยวแก้ว\]](#)

ภาพพระสังฆมิตตาเถรี อัญเชิญกิ่ง
พระศรีมหาโพธิ์มาจากประเทศอินเดีย

ท่านที่สนใจประวัติของกิ่งพระศรีมหา
โพธิ์ ขอเชิญคลิกอ่านเพิ่มเติมที่นี่ครับ

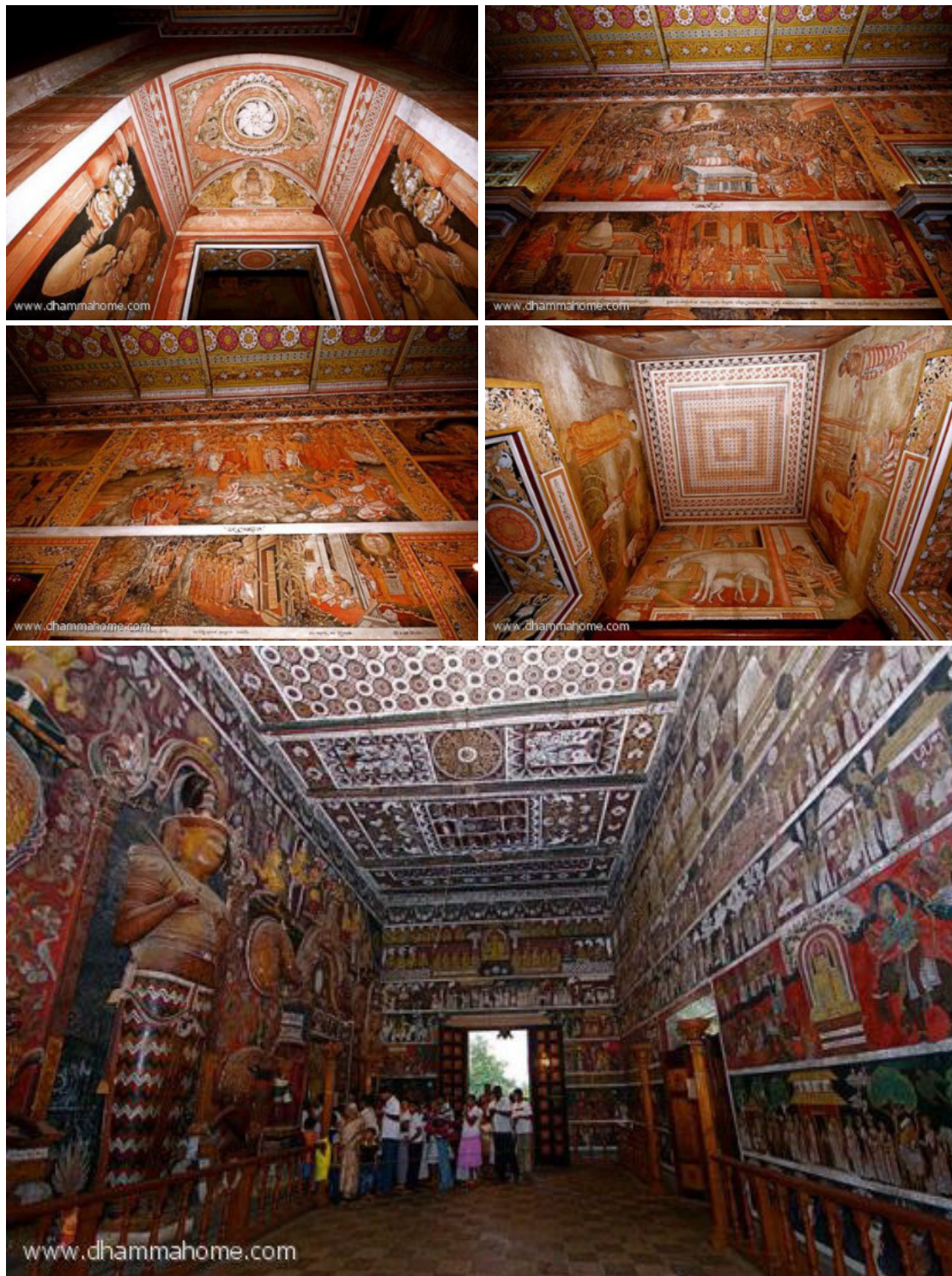
[ประวัติความเจริญทาง](#)

[พระพุทธศาสนาของศรีลังกา ตอนที่ 7](#)

[\[พระศรีมหาโพธิ์\]](#)

นอกจากนี้ ยังมีภาพเขียนเรื่องราวต่างๆอีกมากมายครับ

และก็เช่นเคย ที่คณะของเราได้นำผ้าที่เตรียมไปจากกรุงเทพฯ ขึ้นห่มองค์พระเจดีย์ซึ่งมีประวัติว่าบรรจุพระเกศาที่พระพุทธองค์เสด็จมาประทับเพื่อห้ามกษัตริย์และพระอนุชามิให้ทะเลาะกัน ซึ่งเกศาที่พระพุทธองค์ประทับ กลายเป็นทองคำ จึงได้ก่อพระเจดีย์ครอบไว้

ชาวศรีลังกาเป็นผู้มีศรัทธามาก เมื่อเห็นใครทำความดีอะไร ก็มายืนพนมมือมองด้วยสายตาที่อ่อนโยน พร้อมกับกล่าวคำสาธุๆ อนุโมทนาไปกับการอันเป็นกุศลนั้น

"...ชนเหล่าใดยอมอนุโมทนา หรือช่วยเหลือในทักษิณาทานนั้น ทักษิณาทานนั้น ย่อมไม่มีผลบกพร่อง เพราะการอนุโมทนาหรือการช่วยเหลือนั้น แม้พวกที่อนุโมทนา หรือช่วยเหลือ ย่อมเป็นผู้มีส่วนแห่งบุญ เพราะฉะนั้น ผู้มีจิตไม่ทอดทิ้ง จึงควรให้ทาน ในเขตที่มีผลมาก บุญทั้งหลายย่อมเป็นที่พึงของสัตว์ทั้งหลายใน ปรโลก..."

[พระสูตรตันปิฎก อังคุตตรนิกาย ปัญจก-ฉักกนิบาต เล่ม ๓ - หน้า 83-84](#)

บุคคลไม่ควรดูหมิ่นบุญว่า บุญมีประมาณน้อยจักไม่มาถึง แม้หม้อน้ำ ยังเต็ม ด้วยหยาดน้ำที่ตกลงมา (ทีละหยาดๆ) ได้ฉันใด ก็รชน (ชนผู้มี ปัญญา) สังสมบุญแม้ ทีละน้อยๆ ย่อมเต็มด้วยบุญได้ฉันนั้น.

[พระสูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย คาถาธรรมบท เล่ม ๑ ภาค ๒ ตอน ๓- หน้า ที่ 2](#)

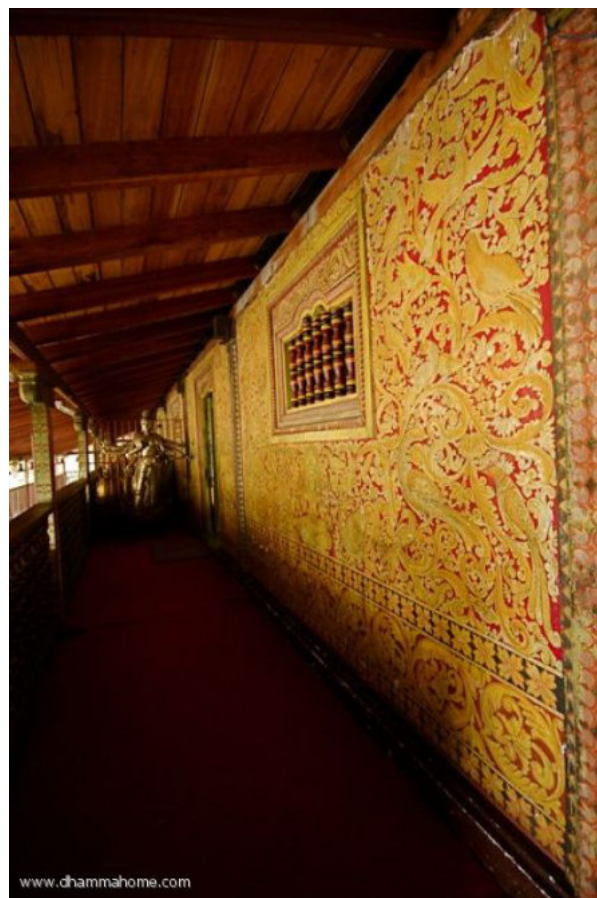
เช้าวันรุ่งขึ้นในกรุงโคลอมโบ เราเดินทางไปที่วัดคงคาราม ซึ่งเป็นวัดของ
นิกายสยามวงศ์ และเป็นที่ตั้งของโรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์แห่งแรกของ
ศรีลังกา

ภายในพระอุโบสถ ประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัยสี่เหลี่ยมสดใส
และ ประกอบไปด้วยภาพจิตรกรรมฝาผนังอันงดงาม

นอกจากนั้น ที่วัดนี้ยังมีอาคารต่างๆที่เก็บรักษาโบราณวัตถุและสิ่งมีค่าต่างๆมากมายทางศาสนา รวมถึงสิ่งของต่างๆที่มีบุคคลนำมาถวายไว้มากมาย นับไม่ถ้วนจริงๆ ครับ

"...พระพุทธศาสนาไม่ได้อยู่ที่วัตถุเลย...แต่อยู่ที่ความเข้าใจของชาวพุทธ ถ้าชาวพุทธไม่เข้าใจพระธรรม...สูญแน่นอน ไม่มีการที่จะดำรงสืบต่อไป มีพระไตรปิฎกจริง เปิดแล้วไม่รู้เรื่อง หรือว่าเข้าใจผิด ขณะนั้นก็ไม่ใช่การสืบต่อพระศาสนา เพราะฉะนั้น เราต้องเป็นผู้ที่ตรงจริงๆ มีความนอบน้อมต่อพระรัตนตรัย แม้แต่พระธรรม นอบน้อมโดยการศึกษา ด้วยการพิจารณาด้วยความละเอียด ที่จะให้ไม่บิดเบือน ไม่เข้าใจผิดในพระธรรม เพราะถ้าเข้าใจผิด จะผิดไปโดยตลอด..."

คัดจากกระดานธรรมทัศน์ะ

ที่ศรีลังกา ประเพณีการรดน้ำต้นโพธิ์ เป็นสิ่งหนึ่งที่เห็นได้ทุกที่ครับ ที่วัดนี้เราเห็นครอบครัวหนึ่งมารดน้ำต้นโพธิ์ด้วยความอสังการนิทหน้อย กล่าวคือมีการนำกลองและแตรมาประโคมขณะเวียนประทักษิณต้นโพธิ์ด้วยครับ

ผู้มีศรัทธาเลื่อมใสพึง รู้ได้ด้วยสถาน ๓ คือเป็นผู้ใคร่ในการเห็นผู้มีศีลทั้งหลาย ๑ เป็น ผู้ใคร่เพื่อจะฟังธรรม ๑ มีใจปราศจากมลทิน ๑ คือความตระหนี่ อยู่ครองเรือน มีการบริจาคน้ำปล่อยแล้ว มีมืออันล้างไว้ (คอยจะหยิบของให้ทาน)

คัดจากธรรมเตือนใจ

พระพุทธรูปมากมายที่คนไทย นำมาถวายไว้

นี่เป็นอีกอาคารหนึ่งที่จัดเก็บของมีค่ามากมาย ที่มีผู้มีจิตศรัทธานำมาถวาย

ภาพพระพุทธรูปทองคำแท้มีค่า มากมายหลายขนาด ในตู้เซฟ

ทรัพย์เครื่องปลื้ม ใจอย่างใดอย่างหนึ่งในโลกนี้หรือในโลกอื่น หรือรัตนะใดอัน
ประณีตในสวรรค์ ทรัพย์และรัตนะนั้นนั้น เสมอด้วยพระตถาคตไม่มีเลยพุทธรัตนะแม่
นี้ เป็นรัตนะอันประณีต ด้วยสัจจวาจา นี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่สัตว์เหล่านี้

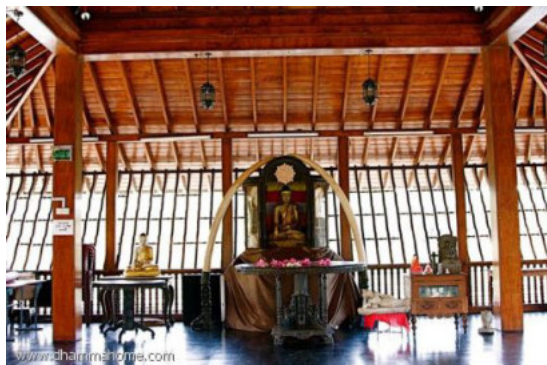
ข้อความ บางตอนจาก

รัตนสูตร พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย สุตตนิบาต เล่ม ๑ ภาค ๖ - หน้าที่ ๒

วัดสีมามาลากา ตั้งอยู่กลางทะเลสาบ ประกอบด้วยโบสถ์ 3 หลัง หลังแรก
ประดิษฐานต้นโพธิ์ หลังที่สอง ประดิษฐานพระพุทธรูป หลังที่สาม เป็นที่เก็บคัมภีร์
พระไตรปิฎก

"...บุคคล ไม่ควรทำคำแสลงของคนเหล่าอื่นไว้ในใจ ไม่ควรแลดูกิจที่ทำแล้ว
และยังมิได้ทำของคนเหล่าอื่น พึงพิจารณากิจที่ทำแล้วและยังมิได้ทำของตนเท่านั้น..."

[พระสูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย คาถาธรรมบท เล่ม ๑ ภาค ๒ ตอน ๒ - หน้าที่ ๖๓](#)

ผู้ใดถึงพระพุทธรเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ เป็นสรวณะ ผู้นั้นย่อมเห็น
อริยสัจ ๔ ด้วยปัญญาอันชอบ คือเห็นทุกข์ ทุกขสมุทัย ทุกขนิโรธ และอริยมรรค
ประกอบด้วยองค์ ๘ ซึ่งให้ถึงความสงบทุกข์ นั้นแลเป็นสรวณะอันเกษม นั้นเป็นสรวณะ
สูงสุด ผู้อาศัยสรวณะนี้ ย่อมพ้นจากทุกข์ทั้งปวง ดังนี้.

[พระ สูตรตันตปิฎก เอกนิบาต-ทุกนิบาต เล่ม ๑ ภาค ๒ - หน้าที่ ๓๓๑](#)

ในตอนบ่าย ทางพุทธสมาคมแห่งศรีลังกา ได้เรียนเชิญท่านอาจารย์ไปสนทนาธรรมที่ ALL CYLON BUDDHIST CONGRESS ครับ

เป็นบุญของข้าพเจ้า ที่เพิ่งได้ยินท่านสนทนาธรรมด้วยภาษาอังกฤษ น้ำเสียง
และท่วงทำนองการสนทนาของท่านคล่องแคล่ว ราบรื่น ไพเราะน่าฟังมากครับ

ทางศรีลังกา เรียนถามท่านถึงเรื่องอนัตตาครับ ขอภัยที่ข้าพเจ้าบกพร่อง คือ ผิดพลาดที่เครื่องบันทึกเสียงไม่ทำงาน จึงไม่สามารถนำข้อความมาถ่ายทอดให้ทุกๆ ท่านได้ฟัง แต่หากจะให้สรุปสั้นๆ ตามความเข้าใจของข้าพเจ้าก็คือ ส่วนใหญ่ท่าน เหล่านั้น ยังมีความเห็นเรื่องการปฏิบัติ ความมีตัวตนในการปฏิบัติไม่ต่างไปจากที่เป็นอยู่กันอยู่มากมายในประเทศของเราครับ

ท่านนี้เป็นหนึ่งในสามสี่ท่าน ที่ได้สนใจติดตามศึกษาแนวทางของท่านอาจารย์ครับ

ความปริวิตกแห่งพระหฤทัยบังเกิดขึ้นแก่พระผู้มีพระภาคเจ้า ว่า ธรรมที่เราตรัสรู้แล้วนี้ ลึกซึ้ง เห็นได้ยาก รู้ตามได้ยาก สงบ ประณีต คาคะเนองไม่ได้ละเอียด รู้ได้เฉพาะบัณฑิต ก็หมู่สัตว์นี้แล ยังยินดีด้วยอาลัย ยินดีแล้วในอาลัย เบิกบานแล้วในอาลัย ก็ฐานะนี้ คือ ความเป็นปัจจัยแห่งธรรม มีสังขารเป็นต้นนี้เป็นธรรมอาศัยกันและกันเกิดขึ้น อันหมู่สัตว์ผู้ยินดีด้วยอาลัย ยินดีแล้วในอาลัย เบิกบานแล้วในอาลัย จะพึงเห็นได้ยาก แม้ฐานะนี้ ก็เห็นได้ยาก คือ ธรรมเป็นที่ระงับสังขารทั้งปวง ธรรมเป็นที่สละคืนอุปธิทั้ง ปวง ธรรมเป็นที่สันต์ถนหา ธรรมเป็นสාරอก ธรรมเป็นที่ดับ นิพพาน ก็ถ้าเราจะพึงแสดงธรรมแต่ชนเหล่าอื่นจะไม่พึงรู้ทั่วถึงธรรมของเรา ชื่อนั้น จะพึงเป็นความเหน็ดเหนื่อยของเรา ชื่อนั้น จะพึงเป็นความลำบากของเรา. ฯลฯ

ข้อความตอนหนึ่งจาก

[อายาจนสูตร พระสุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย สคาถวรรค เล่ม ๑ ภาค ๒](#)

การเดินทางไปศรีลังกาสิ้นสุดลงแล้ว ณ กาลนี้ แต่การแสวงหาทางตา หู จมูก
ลิ้น กาย ใจ มิได้สิ้นสุดลง ไม่ว่าในกาลไหนๆ จนกว่าจะถึงความเป็นพระอรหันต์

คำหนึ่งที่ท่านอาจารย์ฝากไว้ให้ทุกๆ คนได้คิด ณ พระมหาเจดีย์รวันเวลิสยา

"...มี มือ เท้า วัชฺฐาพระรัตนตรัย..."

คำนี้จะสถิตไว้ในใจของข้าพเจ้าตลอดไป

กราบเท้าอนุโมทนาท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์
ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกท่านครับ

